A Szovjetunió az egész emberiséget ámulatba ejtő sikereket ért el

Hruscsov elvtárs beszéde Akmolinszkban, a szűzföld-terület mezőgazdasága legjobbjainak értekezletén

Moszkva (TASZSZ) Nyikita Hruscsov elvtárs, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke kedden beszédet mondott a szűzföld-terület mezőgazdasága legjobbjainak tanácskozásán.

— A sokmillió hektár szűz- és parlagföld megművelése gazdaságilag és politikailag egyaránt nagy jelentőségű — mondotta, majd emlékeztetett arra, hogy

az utóbbi években a Szovjetunióban több mint negyven millió hektár szűzföldet tettek művelhetővé,

sokszázezer ember — főleg fiatal — költözött át az azelőtt lakatlan vidékekre.

Hruscsov elvtárs hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió az egész emberiséget ámulatba ejtő sikereket ért el. Megállapította, hogy e sikerek a szovjet szocialista rendszer győzelmei.

A Szovjetuniónak az űrkutatásban elért eredményeiről szólva Hruscsov kijelentette:

nincs messze az az idő, amikor elindul a világűrbe az első olyan űrhajó, amelyen ember lesz.

A szűzföldek hasznosítása a szovjet nép történelmének ragyogó lapjai közé tartozik. A szűzföldek meghódítása a nép hőstette — mondotta.

Hruscsov hangsúlyozta, hogy a szűzföldek megművelése elválaszthatatlanul összefügg a Komszomol nevével. A nagyszerű kezdeményezésnek nevezte a Komszomol Központi Bizottságának **határozatát, amely szerint** ebben az évben 15 000 fiatal építőt küldenek a szűzföldek dolgozóinak megsegítésére.

A Szovjetunió minden nemzetisége képviselve van e területeken.

A Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke közölte: a szűzföld körzetekben hat milliárd háromszáz millió puddal és Kazahsztánban több mint három milliárd száz millió puddal termelnek ma több árugabonát, mint 1949—1953-ban (1 pud egyenlő 16,38 kg).

Hruscsov kijelentette,

tetézve megtérültek a szűzföldek megművelésére fordított állami kiadások

A szűzföldek megműveléséből eredő, terven felüli felhalmozást a nép és ezen belül a szűzföldeken dolgozók jóléte és az ezen belüli szociális ellátás emelésére fordítják.

A szűzföldeken elért kimagasló sikerek — folytatta Hruscsov — szemléltetően bebizonyítják, hogy milyen szánalmasan bukottként állnak a párt és a nép előtt a pártellenes csoport renegát tagjai, akik felléptek az SZKP Központi Bizottságának irányvonala ellen.

Az SZKP Központi Bizottságának első titkára hangsúlyozta, hogy

a Kommunista Párt szilárdan követi a XX. és XXI. pártkongresszuson kidolgozott lenini irányvonalat.

Hruscsov rámutatott, hogy a nemrég létesített szűzföld-vidék (több észak-kazahsztáni terület egyesítése) nagy szerepet játszott a mezőgazdasági termelés fejlesztéséért vívott harcban. Ez a vidék, ahol most 18 400 000 hektár föld áll művelés alatt és 1—2 éven belül újabb 2 000 000 hektárt tesznek művelhetővé, 3 év alatt annyi búzát termelt, mint amennyit az egész Egyesült Államok 1 év alatt megtermel. A szűzföldeken a mezőgazdasági termelés mindenütt a legfejlettebb tudományos és műszaki vívmányok alkalmazásával folyik.

Hruscsov javasolta, hogy

Akmolinszk városát, a szűzföld-vidék központját nevezzék el Celinográdnak (Szűzföld-városnak).

Mint mondotta, megkezdődik a szűzföldek feltörésének második szakasza. Az első szakasz a piacra kerülő gabona termelésének jelentős megnövelését hozta, a második szakaszban nagy mértékben fejleszteni kell a földművelés kultúráltságát és egyre növekvő mértékben tökéletesíteni kell az állattenyésztést. A szűzföldeken évente legalább egymilliárd pud, ezen belül a kazahsztáni szűzföldeken pedig legalább 700 millió pud árugabonát kell termelni. Ezt a feladatot csak úgy lehet teljesíteni, ha a földművelés a legmagasabb agrotechnikai színvonalon áll.

Hruscsov állást foglalt amellett, hogy a szűzföldeken létesített kolhozok és szovhozok komplex módon fejlesszék gazdaságukat, s ne csak több milliárd pud gabonát, hanem sok-sok millió pud állati terméket, húst is adjanak az országnak. Ha a Szovjetunió utol akarja érni az Egyesült Államokat az egy lakosra eső hústermelésben, évente vágósúlyban számítva 20—21 millió tonna húst kell termelnie. E feladat teljesen reális és teljesíthető — mondotta.

Hruscsov ezután javasolta, hogy

a legjobb kolhozok és szovhozok nevének megörökítésére létesítsenek „aranykönyvet", s amikor az aranykönyv lapjain megjelenik az első ezer bejegyzés, akkor a párt és kormány vezetői hívják majd meg Moszkvába találkozóra a legjobb ezer gazdaság 5—6 dolgozóját.

Ez a találkozó abban a kongresszusi teremben kerül sorra, amelynek építését az idén fejezik be a Kremlben; ennek befogadóképessége 6200 fő lesz.

Hruscsov bírálta több kerület és terület vezetőit, amelyek parancsolgatással próbálják helyettesíteni a konkrét, elemző vezetést. Erélyesen ki kell küszöbölnünk a mezőgazdaság irányításának bürokratikus módszereit — hangoztatta.

Építkezési kérdésekről szólva elmondotta, hogy az utóbbi két évben a Szűzföld-vidéken 130 000 lakás épült. Javasolta, hogy a szűzföldi szovhozokban többemeletes lakóházak épüljenek. Itt az a lényeg, hogy minél jobb, minél kényelmesebb feltételeket teremtsenek a dolgozók számára. Ezután

felhívta a Komszomolt, küldje a legjobb fiatal kulturális dolgozókat a szűzföldekre.

Befejezésül Hruscsov a legkiválóbb mezőgazdasági dolgozók munkamódszereinek minél szélesebb körű elterjesztését sürgette. A legjobbak teljesítményei legyenek világítótornyok, amelyek beragyogják az egész szovjet népnek a kommunizmushoz vezető útját — mondotta. (MTI)

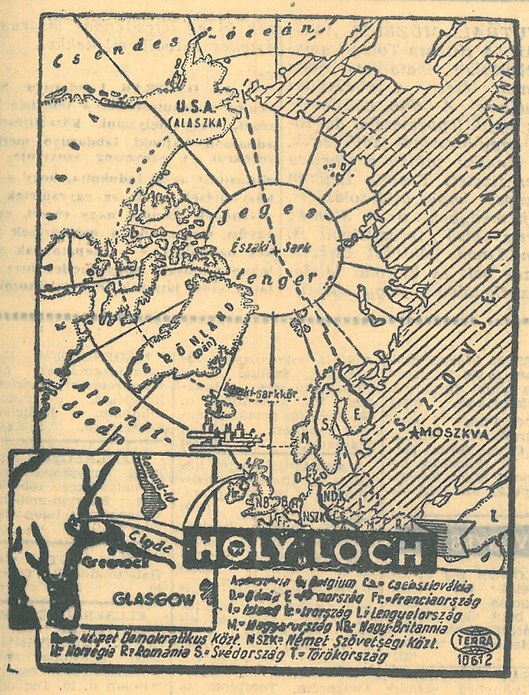

HOLY LOCH

Angliában és Skóciában egyaránt nagyarányú tiltakozási hullámot váltott ki, hogy Nagy-Britannia harmadik legnagyobb városa, az 1,8 milló lakosú Glasgow közelében fekvő HOLY LOCH területén létesült az USA egyik új tengeralattjáró támaszpontja. A támaszpontról indulnak ki a Jeges-tengeren, a Szovjetunió határaihoz közel és az Atlanti-óceánon cirkáló, atomrakétákkal felszerelt amerikai búvárnaszádok. Az új skóciai támaszponton az 1. Polaris-rajhoz tartozó tengeralattjárók és kísérő hajóik állomásoznak.

— Terra —

Nem állt meg az idő

Lorenzo Terol madridi levele

NAPJAINK NYUGTALAN és forrongó világában, ahol az események szédületes gyorsaságban követik egymást, a felületes szemlélő azt hihetné, hogy Spanyolországban megállt az idő. *Ez az érzet azonban csalóka.* Spanyolországban folytatja munkáját a „történelem vakondja". Korszakunkban a sötétség és a régi erők elkeseredett ellenállása dacára a történelem egy jobb jövőnek dolgozik, a néptömegek vágyainak valóraváltásáért.

A régi és új erők harcának milyen szakaszában van most Spanyolország? Kezdjük hát egy rövid gazdasági áttekintéssel.

Több mint másfél esztendővel ezelőtt az északamerikai monopóliumoktól egyidejűleg ösztökélt és támogatott francoista kormány kidolgozta az ú. n. „stabilizációs tervet". E terv alkalmazása, amelynek az a rendeltetése, hogy *a dolgozó nép vállára rakja a külföldi kapcsolatokkal rendelkező spanyol nagytőke javára történő gazdasági átszervezés költségeit, az ország valamennyi gazdasági szektorában hirtelen depressziót váltott ki.* Benjamin Welles, a New York Times madridi tudósítója nemrég jelentette lapjának, hogy „Spanyolország, amely a gazdasági reformprogram alkalmazásának félútjáig sem jutott el, az ágyból fáradtan felkelő ember benyomását keltí: minden mozdulat mindinkább nehezére esik, s hajlandó engedni a kísértésnek, hogy ismét lefeküdjék... A gazdasági kép elég sötét".

A SPANYOL gazdasági helyzet rövid jellemzésekor még a burzsoá szakemberek és folyóirataik sem nagyon kerülgetik a „válság" kifejezést. A kohóipar az egyik legsúlyosabban érintett iparág. Katalóniában ennek az iparágnak a termelési volumene 1960. végén csak 85 százalékát érte el annak a számnak, amelyet „normálisnak" neveznek. A textiliparban a termelési kapacitás kihasználása 50 százalékára esett. Minthogy a béreket 1956-ban rögzítették, s a gabonatermelő vidéken nehézségek tapasztalhatók, semmi jelentősebb változás nem várható a következő hónapokban a belföldi piacon. *1960-ban két százalékkal esett a bruttó nemzeti termelés a megelőző évhez viszonyítva.* „Az 1961-es év — írta a madridi „El Economista" című pénzügyi hetilap — nagyon nehéz lesz, mert mindazok a problémák, amelyeket 1960-ban meg kellett volna oldanunk, megoldatlanok maradtak..."

A mezőgazdaság helyzete egy másik olyan tényezőt jelent, amely nyomást gyakorol és nyomást fog gyakorolni a spanyol gazdasági életre. A gyenge gabonaterméshez (amely 25—30 százalékkal volt alacsonyabb, mint 1959-ben) még hozzájönnek a nagy esőzések okozta károk, amelyek drámai helyzetet teremtettek Kasztiliában. *Az esőzések elpusztították a gyapottermés több mint 30 százalékát, bővi termést a [illegible]ben és jelentékeny pusztítást végeztek a cukorrépa és a burgonya termésben.* Az Ebro folyó január első napjaiban megáradt, s óriási területet borított el (Tudelától Tortosáig) óriási veszteséget okozott, amely előzetes számítások szerint meghaladja az 500 millió pesetát. Mindezek a természeti csapások, minthogy a kormány nem gondoskodott a mezőgazdaságról, hozzájárultak az ingatag helyzet súlyosbodásához.

A KÜLKERESKEDELEM szintén kedvezőtlenebb kilátásokra számíthat azokkal a cikkekkel kapcsolatban, amelyek 1960-ban bizonyos múló konjunktúrának örvendtek, s amelyeket — ugyancsak Benjamin Welles a New York Timesben úgy jellemzett, hogy „Spanyolország exporttermékeinek még 45 százalékát sem tudta eladni az u. n. „közös piac" hat országának". Előreláthatólag a spanyol étolaj export 50 százalékkal csökken, vagyis 145 000 tonnáról 70 000-re, déligyümölcs exportja pedig körülbelül 200 000 tonnával (20 százalékkal) esik.

Ilyen körülmények között *növekedett a munkanélküliség, s ez a hullám további növekedéssel fenyeget.* Köztudomású, hogy a munkások még a túlórázások és a kimerítő, 12—14, sőt még több órás munka ellenére is alig tudták eltartani családjaikat. Most még erősebb *harc folyik a munkahely megtartásáért.* A kormánynak és a monopoltőkéseknek az volt a tervük, hogy 1 millió embert bocsátanak el, vagyis a termelést kapitalista módon „racionalizálják". A munkásosztály harca megakadályozta e tömeges elbocsátás teljes végrehajtását, ami jelentékeny sikernek tekinthető. Mindennek ellenére az ipari munkanélküliek száma hitelt érdemlő becslések szerint elérte a körülbelül 300 000-et.

A MUNKÁSOK követelései most egyre inkább fokozódnak. A konszernek elleni harcra vonatkozó jelszavak mellett bére emelést is követelnek. E két követelés jegyében mennek végbe akciók Andaluzia, Katalonia és Madrid különböző üzemeiben. Daphne Krikpatrick arról a kegyetlenségről szólva, amellyel Franco elfojtja a dolgozók mozgalmát a következőket írta a londoni „The World Today" című lapban: *„Ami a sztrájkokat illeti, nem az a meglepő bennük, hogy aránylag kevés volt belőlük, hanem az, hogy mégis volt.* Joaquín Ruiz-Gimenez, a Franco kormány közoktatási minisztere egy Madridban nemrég rendezett nyilvános értekezleten kijelentette: *„A spanyol munkástömegek soraiban tapasztalható lázadás — ne áltassuk magunkat — nagyon nagy, nagyon általános, s a lázadás törekvéseit csakis az állam nagy megtorló ereje tartja féken".*

„Földi" légkör a Vénuszon

Újabb adatok a Vénusz légköréről

Leningrád (TASZSZ). Nyikolaj Kozirev szovjet csillagász, aki régóta kutatja a Vénuszon lezajló jelenségeket és többek között felfedezte a távoli bolygón működő tűzhányókat, újabb tudományos felfedezéssel gazdagította a csillagászatot.

Kozirev színképelemzéssel kimutatta, hogy a Vénusz légköre nagyjából ugyanazokból a gázokból áll, mint a Földé. Sokáig ugyanis azt hitték a tudósok, hogy a Vénusz légköre alkalmatlen bármilyen életműködés fenntartására.

A tudós több ismert gázt, például nitrogént fedezett fel az Esthajnalcsillag légkörében. Majd rámutatott, hogy a Vénusz légkörében vízgőz is van, s ezt 1960-ban amerikai tudósok léggömbkísérlettel igazolták is. A legutóbbi felfedezés szerint a Vénusz-színkép eddig ismeretlen vonalait a neutralizált, illetve ionizált oxigén adja. (MTI)